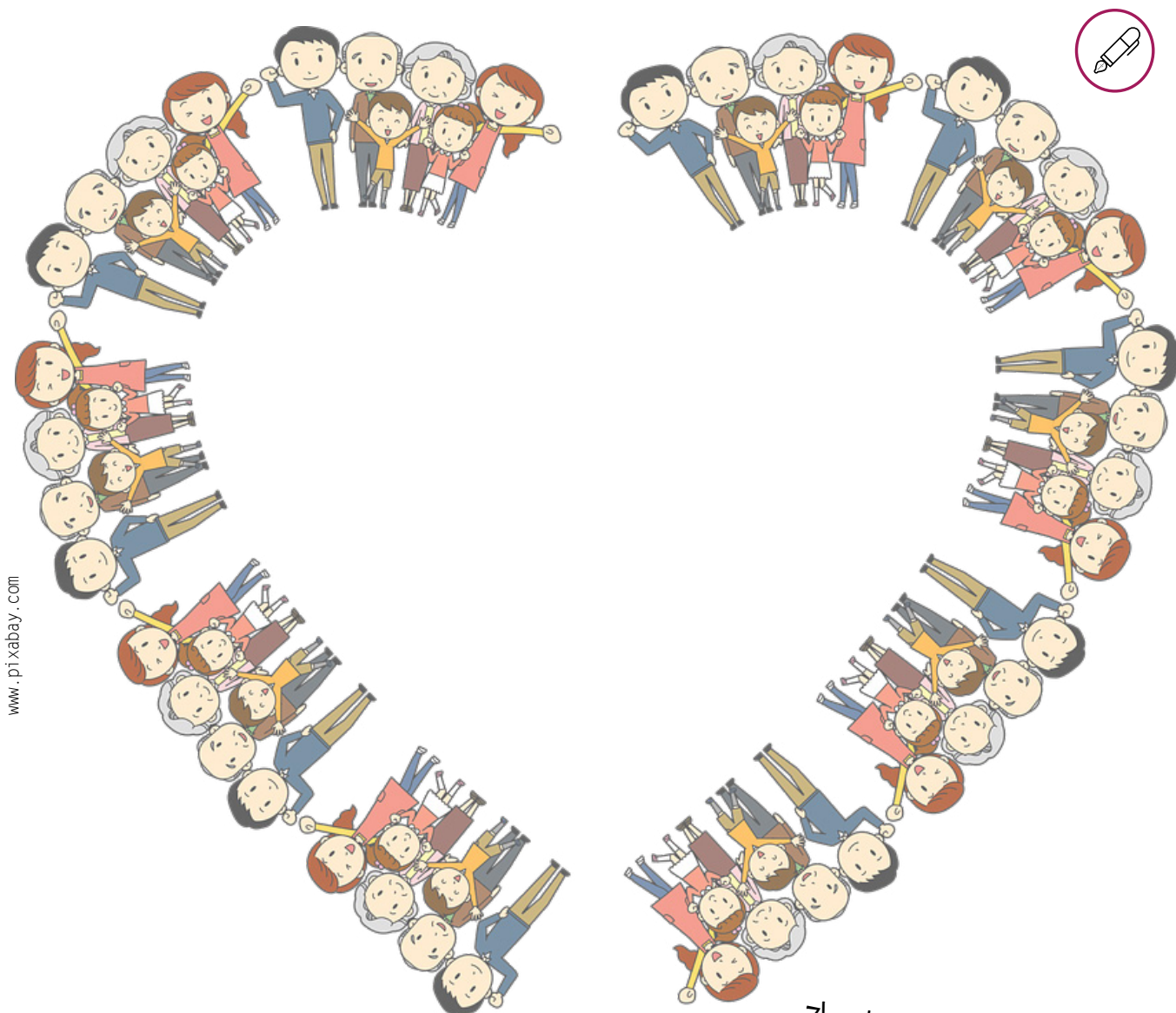

Mnoho lidí, jedno srdce

Když Ježíš po svém vzkříšení odešel ke svému Otci, scházeli se jeho přátelé pravidelně k modlitbě a k lámání chleba. Byli jedné mysli a jednoho srdce a nikdo neříkal o ničem, co měl, že je to jeho vlastní. Měli všechno společné a důležité pro ně bylo, že lidem vyprávěli o Ježíšově zmrtnýchvstání. Nikdo netrpěl nouzí, neboť ti, kteří měli pole nebo domy, je prodali a peníze, které utřžili, odevzdali apoštolům. Z toho se pak rozdávalo každému podle toho, jak kdo potřeboval.

(Podle Sk 4, 32–37)

Zkuste se spolu doma nebo s kamarádem dohodnout, v čem jste „jednomyslní“ a co vám všem opravdu leží na srdci.

Mnoho částí, jedno tělo

Něco takového společně vytvořit není vůbec jednoduché, protože hádka je tu hned! Kdo bude vedle koho sedět? Kdo bude hrát fotbal za jaké družstvo? A co bude mít v tom družstvu za úkol? Kdo bude sedět u okna v autobuse? A kdo utře tabuli?

Apoštol Pavel rychle zpozoroval, že křesťané se velice snadno pohádají, třeba protože jedni chtějí více rozhodovat než druzí. Říkali třeba: „Já jsem důležitější než ostatní, protože umím dobře číst, nebo protože umím něco udělat lépe než ostatní!“

Pavel jim řekl, že všichni jsou částmi jednoho těla. A kdyby řekla noha: „Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu,“ tím by ještě nepřestala být částí těla. Bůh dal každé části těla úkol. Oko nemůže říci ruce: „Nepotřebuji tě!“ Ani hlava nemůže říci nohám: „Nepotřebuji vás!“ Právě ty části těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné.

Tak je to i s námi. Všichni jsme byli jedním Duchem pokřtěni. Jsme tělo Kristovo a každý z nás je jednou z jeho částí. Trpí-li jedna část těla, trpí s ní všechny. A raduje-li se jedna, radují se ostatní také.

(Podle 1 Kor 12, 12–31)

Dopiš k jednotlivým prstům jména lidí, se kterými ti připadáš, že jste „částí jednoho těla“.

